

סבתא ריקי

סבתא

איך אומרים שלום למישהי שאיתי מהרגע שנולדתי.

למישהי שליוותה אותי בכל צעד בחיים ותמיד הייתה פה בשבילי.

איך אומרים שלום לשיחות הטלפון השבועיות, לביקורים שלי אצלך כל פעם שאני באזור, למפגשים המשפחתיים ולכל הרגעים הקטנים והשוליים יחד איתך.

היית חלק כל כך משמעותי בכל שלב בחיים שלי.

היחידה שתמיד מקשיבה ואף פעם לא מעבירה ביקורת.

היחידה שתמיד שם בשבילי כשאני רבה עם אמא ואבא או עם חברה.

היחידה שאני יודעת שאני תמיד יכולה להתקשר אליה ותמיד יהיה לנו על מה לדבר.

היית הדמות שאליה הייתי פונה תמיד ותמיד היית מצליחה לעזור לי.

אני כל כך מתגעגעת אלייך שזה כואב.

לארוחות שישי איתך, למשחקי הרימקוב (רמי קוב) המשותפים, לביקורים אצלך בדרך חזרה מהכינרת, להזמנות המשותפות שלנו **משיין** (חנות שמלות), להודעה הקטנה של בהצלחה לפני מבחן שכבר השבוע בבגרות הייתה כל כך חסרה לי, לאומנות של שכל כך אהבת, לגאווה שלך כשדיברת עליי ולרגעים שפשוט ישבנו בסלון ודיברנו.

אני מתגעגעת להכול.

הזיכרון הראשון שלי ממך הוא עוד לפני שחלית.

אני הייתי מאוד קטנה ואת עוד ניהלת את הכל-בו בקיבוץ.

אני זוכרת שהייתי באה לישון אצלכם.

אני זוכרת שלא רציתי לישון בחדר לבד אז את וסבא עשיתם לי ערמת שמיכות אצלכם על הרצפה בחדר כדי שאוכל לישון יחד איתכם.

אני זוכרת שסיפרת לי שאת צריכה לקום מוקדם לעבוד בכל-בו ואמרת שכשאני אקום אקח את האופנוע הירוק שלי ואסע אלייך לכלבו.

אני זוכרת שקמתי ממש מוקדם, כנראה שלא הרבה אחרייך ואת לא היית בחדר.

כשהבנתי שאת לא במיטה לא הצלחתי לחזור לישון והחלטתי לקום ולנסוע אלייך.

מה שאני הכי זוכרת זה האושר שלי כשהגעתי לכלבו וראיתי אותך.

תמיד חיכית לי, תמיד שמחת לראות אותי ותמיד היית שם, עם החיוך והאושר שלך.

זה מה שאני רוצה לזכור ממך.

את השמחת חיים ששמרת עליה גם כשלא היה קל.

ואת החיוך שהיה לך כשראית אותנו, הנכדים שלך.

אני כל כך אוהבת אותך. הערצנו אותך ונמשיך להעריץ אותך לתמיד.

ממני **עמית** ומכל הנכדים.